

KAJ SE BO DOGAJALO V NOVEMBRU

1. nov: torek: **VSI SVETI – zapovedan praznik.**

Svetniki niso samo Miklavž, pater Pij in drugi »slavni« posamezniki. Med svetniki so gotovo tudi nekateri naši pokojni prijatelji in sorodniki – vseh se spominjamo 1. novembra. Za kristjana je to dan vseh svetih in ne mrtvih.

2. nov.: Spomin vseh rajnih: Verni prosimo za svoje pokojne, ki so še v *vicah*. Sveče jim ne bodo pomagale na poti h Gospodu, molitev in maše so tiste, ki jim pomagajo, da se bodo zanje prej odprla nebeška vrata.

6. nov.: ZAHVALNA NEDELJA je tudi za vse nas priložnost, da se začnemo zahvaljevati. Papež Frančišek med tri pomembne besede kristjanovega življenja in življenja krščanske družine poleg besed prosim in oprosti uvršča tudi besedo hvala. Skupaj z Davidom se tudi mi zahvalimo Gospodu, »ker je dober, ker na veke traja njegova dobrot«.

13.-20. nov.: TEDEN ZAPOROV, letos z naslovom **Hvala za ...**

Hvaležnost vodi v spoznanje, da se nam vsakdanje stvari ne bodo zdele samoumevne. Komu in skupaj s kom sem lahko hvaležen? S kom lahko to hvaležnost delim in jo širim? Povejmo, zahvalimo se ...

20.-27. nov.: Sklep tedna zaporov; začetek **TEDNA KARITAS** in nedelja **KRISTUSA KRALJA**, zadnja nedelja v cerkvenem letu. Jezus se je kot Bog ponižal in postal človek, da bi nas pritegnil v Božje kraljestvo. On je Pot, ko kateri moramo hoditi, in Vrata, skozi katera moramo vstopiti, če hočemo v Božje kraljestvo. Kdor sprejme Jezusa za svojega Kralja, sprejme Njegovo odrešenje. V vsem sijaju in moči se bo izkazalo in uveljavilo ob koncu časov. **Naj bo Jezus naš kralj, sledimo mu v resnici!**

27. nov.: sklep tedna Karitas in **1. ADVENTNA NEDELJA** v letu A/I. Začenjamo prvo leto v triletnem bogoslužnem ciklusu. V njem nas bo spremljal evangelij po Mateju. »Bodite torej budni, ker ne veste, katerega dne pride vaš Gospod.« Medtem ko se začenja bogoslužno leto, se koledarsko leto bliža svojemu koncu. Kako bomo preživeli ta advent, da nas bo pripeljal h Gospodu? Naredimo si načrt, a ne trgovine in veselice.

VEM, MOJA PRIHODNOST POČIVA V TEBI, MOJ BOG!

Župnijski urad Gor. sv. Kungota, spletna stran: www.zupnija-kungota.si
odgovarja župnik Ciril Kocbek, mobi 041 391 955, e-mail: kocbek.ciril@gmail.com

---

ZAHVALI SE BOGU

Zahvaljujem se ti, dragi Oče, ker si hotel, da obstajam.

Zahvaljujem se ti za starše, prijatelje, sorodnike, zdravnike, profesorje, sodelavce, za vse tiste, ki si mi jih poslal na pot.

Zahvaljujem se ti za vse, kar sem lepega doživel, srečal, videl, prejel.

Zahvaljujem se ti za vse, kar sedajle vidim okrog sebe: hiše, mizo, slike, naravo, drevesa, gore in poljane, sonce, meglo ...

Zahvaljujem se ti za vse, s čimer me hraniš, da dostojno živim.

Danes se ti zahvaljujem tudi za vse pridelke polja, drevesa, vinograde ...

Zahvaljujem se ti za šolo, službo, delo, avto, streho, za tehniko.

Zahvaljujem se ti za vse, kar mi tako zastonjsko podarjaš: dihanje, zrak, svetlobo, sonce, oblake, toploto, pogled ...

Zahvaljujem se ti za vse, kar zdajle občutim, naj bo dobro ali slabo.

Zahvaljujem se ti za vsa slaba doživetja, slabe življenjske izkušnje, saj so mi zelo pomagale boriti se in videti drugačne cilje.

Zahvaljujem se ti tudi za grehe, v katere sem zabredel in mi sporočajo, kako velika je tvoja ljubezen in usmiljenje zame.

Zahvaljujem se ti za vse, kar doživljam od jutra do večera.

Zahvaljujem se ti za vse ljudi, ki so mi kdaj izkazali dobroto v besedi ali dejanju ali bližini.

Zahvaljujem se ti tudi za smrt, tudi to je tvoje darilo zame.

Naj zahvala postane vse moje življenje. Amen.

TO JE DAN ŽIVIH IN NE MRTVIH

Mesec november začenjamo s praznikom **Vseh svetih**, ki pomeni praznik vseh naših pokojnih dragih, ki se sedaj skupaj z vsemi javno razglašeni svetniki in blaženimi že veselijo večne sreče v Bogu, v nebesih. Kako neizmerno več in drugače to zveni kot tisti banalni, poplitveni 'dan mrtvih',

ki nam ga je hotela vsiliti ateistična ideologija. Zato molimo za naše pokojne, ki so še v vicah in naj oni skupaj z vsemi svetimi izprosijo našemu narodu, da v njem prevlada zdrava pamet, mir in pravičnost. Molitev, ljubezen in odpuščanje je naše orožje.

Pri nas se je za spominski dan vseh rajnih (2. nov.) udomačilo ime 'verne duše' in verni ljudje prosimo za svoje pokojne, ki so morda še v kraju očiščevanja in zorenja za nebesa. Temu kraju ali pravzaprav stanju pravimo *vice*, kjer se duše, ki so živele in delale z ljubeznijo za druge, še očiščujejo neprimerne vedenja pred vstopom pred Boga.

Novi Katekizem katoliške Cerkve pravi: »Cerkev je že od prvih časov dalje častila spomin svojih rajnih ter darovala priprošnje v njihovo korist, predvsem evharistično daritev, da bi potem, ko so bili očiščeni, mogli dospeti do blaženega gledanja Boga. Cerkev priporoča tudi miloščino, **odpustke** in spokorna dela v korist rajnim.«

Glede odpustkov isti Katekizem uči: »Odpustek je odpuščanje časne kazni pred Bogom za tiste grehe, katerih krivda je že odpuščena. Prejme ga kristjan, ki je pravilno pripravljen pod določenimi pogoji ob pomoči Cerkve, katera v službi odrešenja z oblastjo razdeljuje in naklanja zaklad zadostitev Kristusa in svetnikov. Odpustek je delen ali popoln v tem smislu, da nas delno ali popolnoma reši časnih kazni, ki jih dolgujemo za grehe. Odpustitve moremo naklanjati ali živim ali rajnim.«

V prvih osmih dneh novembra Cerkev za obisk pokopališča in molitev za rajne naklanja popolni odpustek. Prav tako dobi **odpustek** v vseh cerkvah in javnih kapelah na dan 1. in 2. novembra, ali prejšnjo ali naslednjo nedeljo, kdor molí vsaj očenaš in vero in je bil pri spovedi in obhajilu ter molí po namenu svetega očeta.

VRVICE BOŽJE LJUBEZNI

Ko se zavem, kaj vse mi je v življenju zastojnsko darovano (svetloba, toplota, dan, noč, sonce, gore, doline, razgledi, vid, dihanje, zrak ...), se začnem spraševati, kako in v čem **me je Bog iskal** in pritegoval k sebi. Nič od tega ni moje delo, moja zasluga, vse mi je dano, darovano. A brez tega niti trenutek ne bi mogel živeti. Vse premalo se zavedamo vseh teh zastojnskih darov, ki smo jih deležni od nebeškega Očeta. A le preko njihovega zavedanja se lahko vzpostavlja odnos z Bogom. Če tega ne zmoremo, ne moremo resnično verovati, da nam je Bog res tako blizu, da nas tako brezpogojno ljubi. Potem tudi molitev nima dovolj teže, da bi zmogli prenesti težje preizkušnje.

Gledam svoje življenje in sem hvaležen za toliko dobrih dejanj, srečanj, radosti, pravih odločitev, do katerih mi je pomagala Božja modrost. Vse, kar se zgodi, je v Božjem načrtu, le grešiti znamo sami. In On me vsakokrat želi potegniti tudi po grehu bliže k sebi, ker me nedoumljivo ljubi. Da, tudi takrat, ko se mi zgodi kaj hudega. On vidi dlje, kaj je zame dobro. Pravo vprašanje je: **Česa me želiš naučiti skozi to preizkušnjo?** Ko tako sprašujemo v težkih trenutkih, se že odpiramo njegovi ljubezni.

Gledam, kako me je Bog do sedaj z vrvicami ljubezni vabil k sebi:

Iskal si me, ko sem hodil po svojih poteh,
me čakal, ko nisem našel poti do tebe, me spodbujal, ko sem omahoval,
mi odpuščal, ko sem te žalil v mislih,
besedah in dejanjih,
me ljubil tudi takrat, ko si se mi zdel daleč,
me tolažil, ko sem se utapljal v solzah,
dajal počitek, ko sem hitel z dela na delo,
me opogumljal, ko je bilo posebej težko,
mi dajal upanje, ko sem bil v stiski,
me razveseljeval ob uspehih, ob rojstvih,
mi omogočil biti koristen za druge,
mi usmerjal pogled v dobro ...
Dragocen sem zate takšen, kot sem.

In z ljubečim pogledom me spremljaš, če zmorem. Da, Gospod, s teboj!